

Χρηστίνα Λιακοπούλου

ΝΙCΤΟΡΙΑ

ΔΙCΙΟΝΙΝ

Μάιος 2024 | ΧΑΪΔΕΛΒΕΡΓΗ

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής - Θέατρο Πορεία

Η Χρηστίνα Λιακοπούλου γεννήθηκε στην Αθήνα και ζει στην Χαϊδελβέργη της Γερμανίας. Σπούδασε κλασικό και μοντέρνο χορό στη σχολή της Ραλλούς Μάνου. Συνέχισε τις σπουδές της στο σύγχρονο χορό στη Φρανκφούρτη, το Μόναχο και τη Βιέννη, με επώνυμους χορογράφους, ενώ ταυτόχρονα αποφοίτησε από το τμήμα Γερμανικής και Αγγλικής Φιλολογίας του πανεπιστημίου της Χαϊδελβέργης. Σε μεταπτυχιακό επίπεδο (ΜΑ) μελέτησε το New British Drama Theatre και το γερμανικό θέατρο του 20ου αιώνα.

Είναι καλλιτεχνική διευθύντρια του Χοροθεάτρου *Νόστος* (Nostos Tanztheater), που ιδρύθηκε ως ανεξάρτητη χοροθεατρική ομάδα στην Γερμανία. Μέχρι σήμερα παρουσίασε 26 παραγωγές, οι οποίες επιχορηγήθηκαν από το κρατίδιο της Βάδης- Βυρτεμβέργης. Το Χοροθέατρο της Χ.Λ. εστιάζει στη σύγχρονη πραγματικότητα και θέτει κοινωνικά ζητήματα της εποχής με μέσα τη γλώσσα, το φιλμ, την υποκριτική και το χορό.

Η Χ.Λ. δραστηριοποιείται επίσης ως ανεξάρτητη χορογράφος σε θεατρικές, χοροθεατρικές παραστάσεις καθώς και σε παραγωγές Όπερας (*Spuren*, Μπιενάλε Μονάχου 2022). Η χορογραφική της ταινία *INFERNO* (2022) τιμήθηκε με το πρώτο βραβείο στις Κάννες (Silk Road Film Awards) και στο Λ. Άντζελες (Experimental Film Festival), LAFA.

Στα έργα της συνδυάζει τα genre του σύγχρονου και Urban χορού με το μεταδραματικό θέατρο. Ο πυρήνας του χοροθεατρικού της έργου στέκεται κριτικά, αφενός σε πολιτικοκοινωνικά θέματα και αφετέρου στις σύγχρονες προσωπικές και διαπολιτισμικές σχέσεις.

Παράλληλα διδάσκει χοροθέατρο στην Παιδαγωγική Ακαδημία και το Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης καθώς και στη Σχολή Μουσικής και Θεάτρου του Πανεπιστημίου του Μονάχου. Τέλος, ενώ από το 2010 ασχολείται συστηματικά με τη συγγραφή σεναρίων για χοροθέατρο, αρχίζει το 2022 μαθήματα Θεατρικής Γραφής στο θέατρο Πορεία (Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής).

Ηλεκτρ. δ/νση επικοινωνίας: info@nostos-tanztheater.org

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 0049 1778440844

Το έργο *H VICTORLA* γράφτηκε στο πλαίσιο μαθημάτων Θεατρικής Γραφής της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2023-Μάιος 2024)

Στο εξώφυλλο η φωτογραφία του Alexander Erhalt σε καλλιτεχνική επεξεργασία της Anna-Bess Meredith.

Το θεατρικό έργο *H VICTORLA* της Χρηστίνας Λιακοπούλου διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια Creative Commons [BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος επιθυμεί να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τη συγγραφέα.

Ο Ζοζέφ, 25 χρονών και η Victoria, 24 χρονών, είναι ένα ερωτευμένο ζευγάρι που παλεύει να βρει το δρόμο του και λύση στο οικονομικό του πρόβλημα.

Ο Ζοζέφ δουλεύει σε βενζινάδικο και προπονείται καθημερινά με σκοπό να μπει στην εθνική ομάδα. Η Victoria σπουδάζει με υποτροφία σε σχολή δημοσιογραφίας. Η οικογένεια της κι η ίδια χρειάζονται χρήματα και μια καλή ιατρική περιθαλψη προκειμένου να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα διαβήτη που έχει. Όταν διαπιστώνει ότι είναι έγκυος από τον Ζοζέφ, του το λέει κι εκείνος αποφασίζει να γίνει μισθοφόρος στο στρατό για να καλύψει την ιατρική περιθαλψη της Victoria και να λύσει το οικονομικό τους πρόβλημα. Χωρίς να το συνειδητοποιήσει θα μπει σε έναν ξένο πόλεμο που θα τον τραυματίσει ψυχικά. Στο στρατόπεδο γνωρίζει το συμπολεμιστή του Βάλτερ, ζει μαζί του αιραίες καταστάσεις και έλκεται ερωτικά απ' αυτόν.

Ο Ζοζέφ γυρίζει μετά από 5 χρόνια στην Victoria και τον πεντάχρονο γιο τους, πάσχοντας από μετατραυματικό σοκ. Δεν μπορεί να απαλλαγεί από τα ψυχωτικά επεισόδια που τον ταλαιπωρούν και να συνεχίσει τη ζωή του. Μπαίνει σε πρόγραμμα ψυχολογικής και ιατρικής υποστήριξης, χωρίς αποτέλεσμα. Τα επεισόδια χειροτερεύουν και γίνονται επικίνδυνα, ενώ κλονίζεται και η ψυχική υγεία της Victoria, που νιώθει να απειλείται από τον ίδιο της τον άντρα. Η ίδια έχει συνεχίσει την καριέρα της ως πολιτική ρεπόρτερ, ενώ εκείνος δεν βρίσκει δουλειά και δεν μπορεί να ενταχθεί στον κοινωνικό τους περίγυρο.

Μια μέρα εμφανίζεται στην πόρτα του ο Βάλτερ. Ο Ζοζέφ τον εμπιστεύεται, νιώθει μαζί του ασφαλής λόγω των κοινών τους εμπειριών στον ξένο πόλεμο. Ο Βάλτερ τον κατανοεί και του προτείνει ένα ειδικό χάπι για την θεραπεία βετεράνων πολέμου που ακόμα απαγορεύεται στην συγκεκριμένη χώρα ομολογώντας ότι το παίρνει και ο ίδιος. Πώς θα επιδράσει αυτό το χάπι; Ο Ζοζέφ το δοκιμάζει και σύντομα αισθάνεται καλύτερα. Η παρουσία και η παρέμβαση του Βάλτερ βάζουν σε κίνδυνο τη σχέση της Victoria και του Ζοζέφ. Αποδιοργανώνει τελείως τη ζωή του ζευγαριού και παρασύρει το Ζοζέφ σε ένα ταξίδι χωρίς επιστροφή.

VICTORIA

Σκηνή 1

Στο διάδρομο ενός νοσοκομείου, ο Ζοζέφ, 25 χρονών και η κοπέλα του, Victoria, 24 χρονών.

VICTORIA

Το είπε, έτσι; Το άκουσες κι εσύ;

Θα χρειαστεί να μπω σε ειδική μονάδα, πριν από τον τοκετό. Αυτό δεν κατάλαβες κι εσύ;

ZOZEΦ

Ναι, αυτό είπε. Για να είστε ασφαλείς, εσύ και το μωρό, θα μπεις.

VICTORIA

Τι λες τώρα; Έτσι απλά, «θα μπεις»; Πρώτα μαθαίνω ότι είμαι τριών μηνών και ύστερα αυτό.

Πώς; Πώς; Η ασφάλεια, η υποτροφία...Εγώ σπουδάζω, εσύ δουλεύεις. Δεν το ήθελα...αυτό.

ZOZEΦ

«Αυτό»που λες, είναι το μωρό μας, Victoria. Χρειάζεσαι λίγη παραπάνω φροντίδα.

Τίποτα περισσότερο δεν εννοούσε ο γιατρός.

VICTORIA

Και η ειδική πτέρυγα, πως την είπε; Πως θα την πληρώσουμε;

ZOZEΦ

Μα την ειδική μονάδα, την καλύπτει η ασφάλεια, το έγγραφε μέσα, το διάβασα με τα μάτια μου, το χαρτί. Μην ανησυχείς τόσο.

VICTORIA

Ο πατέρας σου! Αν το μάθει, θα γίνει το έλα να δεις! « Η ζωή είναι καθήκον και συνθηκολόγηση.

Δεν σιέφτεσαι Ζοζέφ, αυτό είναι το πρόβλημα σου, ό,τι δεν μπορείς να σκεφτείς».

Μια κατάκριση ολόκληρος, ένα σηκωμένο δάχτυλο σε ότι απόφαση κι αν πάρουμε.

Πώς θα τον αντιμετωπίσουμε;

ZOZEΦ

Έλα να κάτσουμε λίγο εδώ. Μη φοβάσαι. Θα σε κρατήσω από το χέρι, θα πάμε μαζί να βρούμε

τον γεροφωνακλά: «Από δω η γυναίκα μου», θα του πω, «κι από δω το παιδί μας».

Θα υψώσω το ανάστημα μου μπρος του, κι ας δεχτώ εγώ τα πυρά του.

Θα πω στη μάνα μου, ότι θα έρθουμε, να φτιάξει το κέικ με βατόμουρο.

VICTORIA

Ζοζέφ, δεν είναι αστείο.

ZOZEΦ

Δεν είναι, αλλά είμαι ξετρελαμένος με το μωρό μας... το μωράκι μας.

Πάση.

Θα ζητήσω διπλή βάρδια στη δουλειά.

VICTORIA

Πάει περίπατο κι η προπόνηση.

ZOZEΦ

Βενζινάδικο. Σουπερμάρκετ. Σοβαρά μιλάς, καλύτερη προπόνηση δεν γίνεται.

Λέω να πάω απόψε, αν αισθάνεσαι καλά κι εσύ.

VICTORIA

Ήρθε ένα χαρτί, από την ασφάλεια.

ZOZEΦ

Να δεις που θα ανέβασαν τις δόσεις. Λογικό, αφού είσαι έγκυος.

Πάση.

Αλλά όχι, δεν το γνώριζαν. Για να δω.

VICTORIA

Δεν κατάλαβα καλά τι έγγραφε.

ZOZEΦ

Για δώστο μου.

Του το δίνει. Αυτός το διαβάζει.

Τι; Τι λέει; Εδώ γράφει ότι έχουν παγώσει την ασφάλεια σου εδώ κι ένα χρόνο. Τα 'χουν πάρει

εντελώς, έτσι; Εμείς τα σκάμε κανονικά κάθε μήνα κι αυτοί είναι εντελώς ανίκανοι...

Όχι, ρε συ, δε γίνεται, αυτό δεν γίνεται. Παραπάει!

VICTORIA

Κάτσε, περίμενε. Να δούμε τι ζητάνε.

ZOZEΦ

Τι να περιμένω; Έγκυος γυναίκα;...Θα τους γαμήσω κανονικά, θα δεις...παίρνω το δικηγόρο,

ΤΩΡΑ.

Βγάζει το κινητό του.

VICTORIA

Άκουσε με λίγο, αγάπη μου, να σου πω.

ZOZEΦ

Έγκυος γυναίκα με διαβήτη;

Παγώνεις έτσι την ασφάλεια, κύριε, ενώ εγώ γαμιέμαι στη δουλειά για τις δόσεις;

VICTORIA

Δεν τις πλήρωσα.

ZOZEΦ

Έτσι την παγώνεις, στο ξεκάρφωτο; Το κωλοσύστημα, είναι να μη βγαίνεις από τα ρούχα σου;

VICTORIA

Δεν τις πλήρωσα, σου λέω.

ZOZEΦ

Τι λες, Victoria;

VICTORIA

Δεν έφταναν. Ή το νοίκι θα πληρωνόταν ή η ασφάλεια.

ZOZEΦ

Μα εγώ, εγώ... τόσες υπερωρίες;

VICTORIA

Τον Ιανουάριο που μας πέρασε ήρθε ο λογαριασμός για τα κοινόχρηστα. Πολύ ψηλός.

Δεν σου τό'πα, δεν έφταναν.

ZOZEΦ

Δεν μπορείς...εσύ...θα γεννηθεί το παιδί. Πως; Χωρίς ιατρική κάλυψη, με τόσα θέματα υγείας;

Πως θα καλυφθούν τόσα έξοδα, τώρα; Χρειάζεσαι ειδικές θεραπείες, κάνεις ενέσεις ινσουλίνης.

Κανένα νοσοκομείο, κανένας γυναικολόγος δεν μας αναλαμβάνει χωρίς ασφάλεια.

VICTORIA

Πες μου πως δε θα μ' αφήσεις ποτέ...πες μου πως μ' αγαπάς...πες μου, πως θα βρεθεί λύση.

Σκηνή 2

Μια τραπεζαρία, στο πατρικό σπίτι του Ζοζέφ. Εκείνος κι ο πατέρας του, (73 χρονών), κάθονται γύρω από το τραπέζι, η μητέρα του, (65 χρονών) κι η Victoria στέκονται. Πάνω στο τραπέζι μία πιατέλα με ένα τεράστιο κέικ. Η Victoria σπρώχνει στο στόμα της ένα μεγάλο κομμάτι κέικ.

ΜΗΤΕΡΑ

Στον Ζοζέφ.

Αγόρι μου, δώσε μου το πιάτο σου να σου βάλω κι εσένα.

Στην Victoria. Για σένα το έφτιαξα. Ήξερα πως θα ερχόσασταν μαζί. Πάρε κι άλλο.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Στον Ζοζέφ.

Πες μου λοιπόν, πώς θα ζήσετε αυτό το παιδί; Πες μου, τι ξέρεις να κάνεις, εκτός απ'το να βάζεις

καλάθια;

ΜΗΤΕΡΑ

Μύρτιλλα έβαλα...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Λέγε, τι άλλο είσαι ικανός να κάνεις, εκτός από σχοινάκι και push ups στο ένα χέρι;

ΜΗΤΕΡΑ

...μάυρα φραγκοστάφυλα...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Θα γίνεις πατέρας, ΕΣΥ; Δεν σκέφτεσαι Ζοζέφ, αυτό είναι το πρόβλημα σου, ό,τι δεν μπορείς

να σκεφτείς. Ένα φουσκωμένο, ηλίθιο σώμα είσαι, τίποτε άλλο.

Σου έλεγα, άσε τις εθνικές και τις προπονήσεις, γίνε συνέταιρος του Εμίλ στο μαγαζί με τα ανταλλακτικά αυτοκινητών, τότε, που στο πρότεινε. Εσύ τίποτα, δεν με άκουσες.

ZOZEΦ

Εσύ μου έμαθες να αγωνίζομαι, να μην το βάζω κάτω, ακόμη κι αν ο αντίπαλος είναι πιο δυνατός.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Αυτά δεν είναι για σένα: αιτήσεις για πανεπιστήμια, ομάδες και υποτροφίες.

Αυτά θέλουν άλλα μυαλά, όχι τα δικά σου.

ΜΗΤΕΡΑ

...μετά σκέφτηκα, δε βάζω και λίγα μαύρα και κόκκινα βατόμουρα;

ZOZEΦ

Θα παντρευτούμε με την Victoria και/

VICTORIA

/θα μεγαλώσουμε μαζί αυτό το μωρό.

ΜΗΤΕΡΑ

Ζαχάρωσα ύστερα τη μαρέγκα. Η αγαπημένη μου στιγμή...

ΠΑΤΕΡΑΣ

Σε συμπαθώ εσένα, είσαι έξυπνη κοπέλα, αλλά εντελώς άβγαλτη. Έχεις δουλέψει ποτέ;

VICTORIA

Αρθρογραφώ στον «Ελεύθερο κόσμο», θέλω να κάνω πολιτικό ρεπορτάζ.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Η ζωή δεν είναι θεωρία, ούτε ιδέες και επανάσταση, τα χούμε ξαναπεί αυτά.

VICTORIA

Δηλαδή δεν πρέπει να αντιτασσόμαστε στην αδικία, να παίρνουμε θέση και να έχουμε πολιτική άποψη;

ΜΗΤΕΡΑ

Στην βάση ρίχνω τριμμένο αμύγδαλο, καψαλισμένο με βούτυρο και ζάχαρη.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Οι δυο σας δεν ξέρετε ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στο βήμα μπροστά, στο βήμα πίσω και στο σημειωτόν.

Μια-δυο φορές σήκωσα την φωνή μου στην δουλειά, να υπερασπιστώ το δίκιο, και μου έδειξαν την πόρτα. Θέλω να σας δω αύριο. Τι θα τρώτε; Πώς θα επιβιώσετε, εσύ, ο γιος μου, το παιδί; Με μπάσκετ ή το ρεπορτάζ;

ΖΟΖΕΦ

Υπέγραψα τρίχρονο συμβόλαιο.

Μισθοφόρος σε στρατιωτική λεγεώνα. Είμαστε μυστική ομάδα με απόσπαση.

VICTORIA

Ζοζέφ!

ΖΟΖΕΦ

Έξι μήνες βασική εκπαίδευση/

ΠΑΤΕΡΑΣ

Χα, χα. «Είμαστε»; Ποιοι είστε εσείς; Οι νέοι σταυροφόροι; Για δεξ εκεί ένα σωτήρα;

ΖΟΖΕΦ

/πρώτη απόβαση στην Παλμύρα, απελευθέρωση της περιοχής από τους τρομοκράτες.

Κρατούν αιχμάλωτους γυναίκες και παιδιά, χρειάζονται βοήθεια.

VICTORIA

Υπάρχει καλός στρατός, Ζοζέφ; Δίκαιος πόλεμος, απ' τη στιγμή που σκοτώνεις;

Πηγαίνεις να κινδυνέψεις σε ξένο πόλεμο;

ZOZEΦ

Από τον δεύτερο χρόνο κι ύστερα, υπαγόμαστε στο υπουργείο πολεμικής άμυνας.

Γινόμαστε υπάλληλοι.

VICTORIA

Μια τρύπια βάρια που πλέει σε βρώμικο ποτάμι και μπάζει νερά από παντού.

Εγώ, μόνη μου μέσα, τραβάω κουπί, μα δεν προχωράω.

ZOZEΦ

Προσφέρουν πλήρη κάλυψη για τις οικογένειες μας, ασφάλεια, διαμονή, σπουδές.

VICTORIA

Θα καταφέρουμε να μείνουμε κι οι τρεις μας ζωντανοί;

ZOZEΦ

Δεν το βλέπεις; Μόλις αρχίσαμε να ζούμε τη ζωή, όπως μας αξίζει, Victoria, ολόκληρη.

ΜΗΤΕΡΑ

Μια κουταλίτσα κονιάκι στη σαντιγί.

Αχ, τι καλά! Σε λίγο καιρό θα έχουμε ένα μωράκι κοντά μας.

Εκεί να δείτε, τι γλυκά που θα του φτιάχνω.

ZOZEΦ

Ένα βήμα μπροστά πατέρα, όπως λες κι εσύ.

Σκηνή 3

Ο Ζοζέφ στο στρατόπεδο, καθισμένος σε ένα σιδερένιο κρεβάτι. Μπροστά του ανοιχτό το κινητό, εμφανίζεται η εικόνα της Victoria. Μιλάει μαζί της.

VICTORIA

Έμαθα τα νέα από την εφημερίδα, είδα τα βίντεο. Είσαι καλά, αγάπη μου; Ανησύχησα πολύ. Που βρισκεσαι τώρα;

ZOZEΦ

Στο στρατόπεδο, μας ήρθε διαταγή: δύο μέρες ανάπαυση. Κόλαση, η μονάδα έπαθε μεγάλες ζημιές.

VICTORIA

Γράψανε πως έγινε ξεκαθάρισμα. Είναι αλήθεια;

ZOZEΦ

Ψιλόβρεχε, κάναμε περιπολία στον κεντρικό δρόμο της πόλης, τρία φορτηγά κονβόι, είκοσι άντρες στο σύνολο. Ο δρόμος όλο λακκούβες, λασπόνερα παντού, απ τη βροχή.

Στο μπροστινό φορτηγό ακούμε ξαφνικά την πρώτη έκρηξη.

Η μία ανατίναξη ακολουθεί την άλλη. Οι σύντροφοι μου πέφτουν πετσοκομμένοι στις λάσπες.

Προλάβαμε και πηδήξαμε έξω, απο το τελευταίο φορτηγό. Από τον καπνό και τις σφαίρες δεν έβλεπες γύρω σου. Συρθήκαμε ως τους θάμνους, να κρυφτούμε.

Ότι αγγίζω μες στο αίμα, πέτρες, χορτάρια, όλα.

Μέχρι να έρθουν οι δικοί μας, να μας βρουν, πέρασε μια ώρα. Μας αποδεκάτισαν, Victoria.

VICTORIA

Τραυματίστηκες, είσαι καλά;

ZOZEΦ

Την γλίτωσα, κάτι γρατσουνιές μόνο. Θα μείνω τέσσερις μέρες στη βάση με άδεια.

VICTORIA

Φύγε, γύρνα πίσω. Παραιτήσου τώρα, αμέσως.

ZOZEΦ

Και να το ήθελα, δε γίνεται. Υπέγραψα συμβόλαιο, το ξέχασες;

VICTORIA

Και το μωρό μας; Δεν σου λείπει; Δεν θέλεις να το γνωρίσεις;

ZOZEΦ

Δεν καταλαβαίνεις, τι σου λέω.

VICTORIA

Τι εννοείς;

ZOZEΦ

Δεν είναι ο κίνδυνος, Victoria. Δεν με τρομάζει ο κίνδυνος.

Ο θυμός μου με τρομάζει, με καταπίνει ολόκληρο.

VICTORIA

Μα για ποιο λόγο;

ZOZEΦ

Υπάρχει μια τεράστια αδικία σε όλο αυτό.

Μου κόβεται η ανάσα, πνίγομαι, όταν το σκέφτομαι.

Ενώ εδώ συμβαίνουν αυτά κι εμείς ζούμε έναν εφιάλτη, εσείς, εκεί πέρα, πηγαίνετε στη δουλίτσα

σας, κάνετε το διάλειμμα σας στο μπαρ, πίνετε τη παγωμένη μπιρίτσα σας μέρα μεσημέρι, συζητάτε για το προϋπολογισμό του κράτους, ασχολείστε με την απειλή του οικολογικού συστήματος, ζείτε την ζωή σας.

VICTORIA

Μη μιλάς έτσι, δεν...

ZOZEΦ

Την ώρα που εμείς πολεμάμε, για όλους εσάς! Πολεμάμε να απελευθερώσουμε τον κόσμο απ αυτά τα καθάρματα, να τους σταματήσουμε πριν φτάσουν στα δικά μας παιδιά, αυτοί οι βρωμιάριδες.

Μην είσαστε εσείς, οι γυναίκες μας, τα επόμενα θύματα τους. Κρατάμε μακριά την απειλή, βάζουμε μπροστά το σώμα μας. Αυτό κάνουμε, κατάλαβες τώρα;

VICTORIA

Λυπάμαι. Λυπάμαι πολύ... Θα γράψω όσα μου είπες στο ρεπορτάζ, να τα διαβάσει ο κόσμος, να μάθει τι

συμβαίνει στην πραγματικότητα. Έχεις δίκιο, να θυμώνεις.

ZOZEΦ

Κλείνω τώρα.

VICTORIA

Περίμενε μια στιγμή. Να σου φέρω το μικρό να δεις πως μεγάλωσε;

ZOZEΦ

Άστο για άλλη φορά. Θα αρχίσει η άσκηση σε λίγο.

VICTORIA

Πάλι τα ίδια Ζοζέφ; Γιατί δεν θέλεις να τον δεις; Πάντα βρίσκεις μια δικαιολογία.

Αλλάζει μέρα με την ημέρα, κι εσύ αρνείσαι να τον δεις.

ZOZEΦ

Δεν μπορώ, δεν μπορώ, σου λέω...

Τα φώτα χαμηλώνουν.

Σκηνή 4

Ίδιος χώρος όπως την σκηνή τρία. Ο Ζοζέφ παίζει ηλεκτρονικά παιχνίδια στο κινητό του.

Μπαίνει ο συνάδερφος του, ο στρατιώτης Βάλτερ.

ΒΑΛΤΕΡ

Πάω για μύρα. Να σου φέρω;

ΖΟΖΕΦ

Δεν του απαντάει.

ΒΑΛΤΕΡ

Ει, Ζεφ, που κόλλησες; Θεσ μύρα;

ΖΟΖΕΦ

Τι; Ναι, ναι πιάσε μία και για μένα, bro.

Ο Βάλτερ βγαίνει από το χώρο, ο Ζοζέφ καλεί την Victoria, δεν την βρίσκει. Μονολογεί.

ΖΟΖΕΦ

Που είσαι; Σήκωσε το, το γαμημένο.

Ξαναπαίρνει. Ο Βάλτερ μπαίνει με δυο μπίρες.

ΒΑΛΤΕΡ

Πάρε. Τον δίνει την μπίρα. Έφερα και πατατάκια.

ΖΟΖΕΦ

Δεν θέλω.

ΒΑΛΤΕΡ

Είναι φρέσκα.

ZOZEΦ

Πως το ξέρεις;

ΒΑΛΤΕΡ

Άνοιξα την σακούλα και έφαγα κανα δυό. Είναι τραγανά. Δοκίμασε, να δεις.

ZOZEΦ

Δεν γουστάρω, λέμε.

ΒΑΛΤΕΡ

Τι έγινε και στη βάρεσε έτσι σήμερα; Σε έστησε;

ZOZEΦ

Σκάσε, ρε.

Ο Βάλτερ βλέπει την φωτογραφία της Victoria στην οθόνη του κινητού.

ΒΑΛΤΕΡ

Αυτή είναι;

Ωραίο μουνάκι. Μη σκας, bro. Άντε, στην υγεία μας. Φτύστες τις καριόλες. Όλες ίδιες είναι,

πρώτα σου τριβονται καλά - καλά, τσιμπούρι σου γίνονται και μόλις την πατήσεις μαζί τους,

τις ψάχνεις, να τις βρεις. Εξαφανίζονται, όλο «έχω δουλειά, θα τα πούμε την άλλη

βδομάδα, δεν σου υπόσχομαι τίποτα», κι έτσι. Γι'αυτό σου λέω, άστες να σου κάτσουν πρώτα και

μετά φτύστες. Αυτό δεν ζητάνε;

Να δεις, πως τρέχουν ύστερα από πίσω σου. Τα έχω ζήσει στο πετσί μου, σου λέω.

Τώρα τι έπαιξε, θα μου πεις;

ZOZEΦ

Δεν είναι καριόλα, ούτε μουνάκι. Η γυναίκα μου είναι, Victoria την λένε. Και δε γουστάρω.

Δε γουστάρω να την ξαναπείς έτσι.

Ο Βάλτερ κάθεται δίπλα του στο κρεβάτι. Βάζει το χέρι του, γύρω απ' το λαιμό του, τον αγκαλιάζει.

ΒΑΛΤΕΡ

Sorry, Ζεφ, δεν το ξέρα, λογικό να στη βαρέσει.

ZOZEΦ

Στήσε...Ξέστησε τον καταυλισμό.

Καθάρισμα, σιδέρωμα, κάθε μέρα, άντε και λίγο εξάσκηση στη σκοποβολή.

Μια βδομάδα είμαστε ακινητοποιημένοι, εδώ πέρα και παριστάνουμε τις νοικοκυρές.

Γι' αυτό ήρθαμε, ρε συ;

ΒΑΛΤΕΡ

Ναι, ρε φίλε. Ωραία τα λες, σκέτη πλήξη κι από action μηδέν.

Οι διπλανοί τα 'χουν πάρει κι αυτοί: Κονσόλα, μπίρα, μπάφος και μαλακία...

ZOZEΦ

Μαύρη τρύπα, δεσ έξω. Δεν φαίνεται τίποτα, όλα μια μαύρη τρύπα που σε ρουφάει.

ΒΑΛΤΕΡ

Τι θες να δεις; Λιμάνι με βαπόρια; Κλείνουν το ηλεκτρικό τη νύχτα, να μη δίνουμε στόχο.

ZOZEΦ

Ακούς τα αγρίμια; Μόλις πέσει νύχτα ουρλιάζουν στο σκοτάδι.

Δεν αντέχω άλλο.

ΒΑΛΤΕΡ

Πάρε πατατάκι.

ZOZEΦ

Έχω τρεις μέρες να της μιλήσω. Τσακωθήκαμε την τελευταία φορά.

ΒΑΛΤΕΡ

Δείξε μου καμιά φωτογραφία της. *Ο Ζοζέφ τού δείχνει φωτογραφίες στο κινητό.*

ZOZEΦ

Δες. Αυτή τη βγάλαμε, μόλις είχαμε παντρευτεί. Στη θάλασσα είχαμε πάει, με δυο ποτήρια και ένα μπουκάλι κρασί στην αμμουδιά, να το γιορτάσουμε.

Μόνοι, οι δυο μας. Της έτριβα τα πόδια, που ήταν πρησμένα.

Ήταν έγκυος, γελούσε και μου χαϊδεύε το πρόσωπο. Τα μαλλιά της

είχαν γεμίσει άμμο, της τα χτένιζα με τα δάχτυλα, αλλά η άμμος δεν έβγαινε. Δες τα μαλλιά της.

Κατά λάθος του δείχνει μια φωτογραφία της Victoria στο νοσοκομείο.

ΒΑΛΤΕΡ

Που είναι εδώ, Ζεφ; Είναι άρρωστη η γυναίκα σου;

ZOZEΦ

Μια χαρά είναι, φίλε.

ΒΑΛΤΕΡ

Αλήθεια λες; Τότε γιατί;

ZOZEΦ

Ναι, τώρα όλοι είναι μια χαρά. Όλα τώρα μια χαρά. Αν δεν ήταν όμως ο στρατός...

Ο στρατός μάς έσωσε, κι αυτή και το μωρό.

ΒΑΛΤΕΡ

Σε πιστεύω. Γι αυτό είμαστε όλοι μας εδώ.

ZOZEΦ

Έχει μια μυρωδιά, η γυναίκα μου! Με τρελλαίνει, σαν θαλασσινός αέρας και μανταρινιά μαζί. Θεε να την μυρίσεις;

ΒΑΛΤΕΡ

Μα πως να την μυρίσω;

Ο Ζοζέφ τραβάει ένα γυναικείο, πράσινο φόρεμα κάτω από το μαξιλάρι του.

ΖΟΖΕΦ

Να, μύρισε αυτό, μόνο εσύ θα ξέρεις.

Μυρίζουν και οι δύο το φόρεμα. Έπειτα ο Ζοζέφ το απλώνει τελετουργικά στο κρεβάτι, ανάμεσα τους.

Μου λείπει κι εκείνη και η μυρωδιά της. Έχω τρελαθεί μιλάμε.

Ο Βάλτερ παίρνει το φόρεμα, ενώ τον κοιτάει, το φοράει αργά αργά, τον αγγίζει.

WALTER

Η μυρωδιά της. Είναι εδώ. Να δες, είναι εδώ. Πάνω μου παντού. Άγγιξέ τη.

Τα φώτα χαμηλώνουν.

Σκηνή 5

Η Victoria, ο Ζοζέφ, τρώνε καθισμένοι γύρω από το τραπέζι.

VICTORIA

Μου δίνεις λίγη σούπα, Ζεφ;

Γιατί δεν τρως, δεν σ' αρέσει; Έριξα αρκετό μοσχοκάρυδο. Ξέρω ό,τι το τρως.

Ο Ζεφ της βάζει σούπα στο πιάτο.

ZOZEΦ

Τι κάνει τόση ώρα; Ρέι! Φώναξε τον να έρθει στο τραπέζι. Ρέι!

VICTORIA

Άστον, θα έρθει.

ZOZEΦ

Ρέι!

VICTORIA

Πήγε να σου φέρει το όπλο του. Θέλει να στο δείξει.

ZOZEΦ

Έμαθε κιόλας από όπλα; πέντε χρονών, μπόμπιρας;

VICTORIA

TAR-21. Τέτοιο δεν κρατούσες κι εσύ; Σας έδειξε η τηλεόραση.

ZOZEΦ

TAR-21.

VICTORIA

Θα πας να τον πάρεις αύριο;

ZOZEΦ

Από που;

VICTORIA

Όταν σχολάσει, Ζεφ. Απ' το σχολείο. Έχω να παραδώσω άρθρο στην εφημερίδα, δεν θα προλάβω. Το είπε στους φίλους του για σένα.

ZOZEΦ

Τι τους είπε;

VICTORIA

Ότι οδηγούσες τανκς/

ZOZEΦ

/Οδηγούσα τανκς.

VICTORIA

Κι ότι πυροβολούσες με Iron Sting.

ZOZEΦ

Πυροβολούσα με Iron Sting.

VICTORIA

Ρέι!

Μόνος του το ζήτησε το όπλο. Είχε λυσοάξει δύο μήνες μέχρι να του το πάρω. Τρώγε.

Θα κρυώσει. Γιατί δεν τρως;

ZOZEΦ

Εσείς νομίζετε...όλοι εσείς εδώ...για σας είναι αστείο παιχνίδι ο πόλεμος. Φτάνει.Φτάνει πια.

VICTORIA

Τι λες Ζεφ; Όχι, κανένας δε σκέφτεται έτσι. Θαυμάζει τον μπαμπά του...παιδί είναι.

ZOZEΦ

Ας το φέρει λοιπόν το γαμημένο το TAR-21. Να πάει να το φέρει, να το φέρει.

Φωνάζει δυνατά, εξοργισμένος.

Να πάμε και στο ξέφωτο, εκεί στα καμένα δέντρα, να του μάθω τι θα πει να σκοπεύει το ζωντανό

στόχο, αφού έτσι θέλει. Θα σου τον κάνω ξεφτέρι.

VICTORIA

Σώπα, σώπα,.. δεν ξέρει. Σε είδε στη τηλεόραση. Γι' αυτόν είσαι ήρωας, το είπε στα άλλα παιδιά.

ZOZEΦ

Νεκρός ήρωας.

Σηκώνεται απότομα με θόρυβο, πέφτει πίσω η καρέκλα, κρατιέται από το τραπέζι τρέμοντας.

Δεν μπορώ άλλο, πνίγομαι εδώ μέσα.

VICTORIA

Αύριο το απόγευμα έχεις συνεδρία;

ZOZEΦ

Στο κεφάλι μου μέσα σφυρίζει ένα τρένο. Το ακούω, 1 λεπτό, 10 λεπτά, 1 ώρα. Μια μέρα ολόκληρη.

Εκεί μέσα είναι κλειδωμένος ο πόλεμος.

VICTORIA

Αν δεν προλάβεις να πάρεις τον μικρό αύριο...

ZOZEΦ

Δεν θα προλάβω, το ξέρω καλά πως δεν θα προλάβω. Και ξέρεις γιατί;

VICTORIA

Γιατί, αγάπη μου;

ZOZEΦ

Με παραφυλάνε, γι' αυτό. Πίσω από τους φράχτες. Πρέπει να προσέχω.

VICTORIA

Σε παρακολουθούν;

ZOZEΦ

Με κατασκοπεύουν, πίσω απ' τις αυλόπορτες.

VICTORIA

Ζεφ, τι λες;

ZOZEΦ

Μόλις εμφανιστώ, πετάγονται από το γκαράζ και με παίρνουν στο κατόπι.

Περνάω απέναντι το φανάρι με κόκκινο. Μα αυτοί δεν το βάζουν κάτω.

Βιάζονται να με προφτάσουν.

VICTORIA

Ποιοι;

ZOZEΦ

Εκείνοι. Κεφάλια χωρίς σώματα. Πρόσωπα χωρίς μάτια.

VICTORIA

Μίλησες με το γιατρό;

ZOZEΦ

Γόνατα που τρέχουν από μόνα τους.

VICTORIA

Του είπες... γι' αυτό;

Θα έρθω μαζί σου, περιμένε με στην είσοδο να μπούμε μαζί μέσα.

ZOZEΦ

Δεν μπορώ να μείνω άλλο εδώ. Δεν μπορώ. Νεκρός. Νεκρός είμαι και δεν το ξέρω.

Δες, γέμισε το στόμα μου αίμα.

VICTORIA

Πες μου, Ζόζεφ. Τον ρώτησες για εκείνα τα χάπια;

ZOZEΦ

Θα πάω μαζί τους. Μαζί τους.

VICTORIA

Ζεφ, τον ρώτησες;

Πιο ήρεμος τώρα.

ZOZEΦ

Τα χάπια, ναι.

VICTORIA

Που τα βρίσκεις;

ZOZEΦ

Εδώ, δύσκολα. Τι άλλο θέλεις; Να καταπιώ κι άλλα; Δυο χρόνια τώρα, έχω καταπιεί τα πάντα.

VICTORIA

Καλά, καλά, αν τα βρούμε όμως; Ίσως ο γιατρός να μπορεί...

ZOZEΦ

Όχι, δεν μπορεί, δεν μπορεί, στο είπα. Απαγορεύονται.

Εξοργίζεται πάλι.

ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ, σου λέω.

VICTORIA

Δεν είμαι σίγουρη, ας ρωτήσουμε το γιατρό...αν θα γινόταν να...

ZOZEΦ

Γάμησε τον, το γιατρό. Τι ξέρει από πόλεμο, ο γιατρός; Μου λες;

Πως θα με σώσει, ο γιατρός;

VICTORIA

Είναι ειδικός.

ZOZEΦ

Τίποτα δεν ξέρει, τίποτα δεν ξέρει από νεκρούς, σου λέω.

Σκηνή 6

Στο καθιστικό. Ένας καναπές, μια τηλεόραση και το PlayStation. Είναι σκοτεινά.

Ο Ζοζέφ καθισμένος μπροστά από την κονσόλα παίζει ένα ηλεκτρονικό πολεμικό παιχνίδι.

ZOZEΦ

Νάτος, νάτος, πλησιάζει. Φάτον. Πάρτου το κεφάλι. Ρέι!

Γυρίζει το κεφάλι του προς την κουζίνα.

Κάνε γρήγορα αγόρι μου. Στο κάτω ντουλάπι είναι τα τσιπς.

Κλείσε και το φως της κουζίνας. Ρέι! Δεν μπορώ να κρατάω τη θέση σου τόση ώρα.

Πρόσεχε, θα σου ξεφύγει. Έλα, έλα, έλα. Όχι ρε, στην έκανε.

Ακούγονται θόρυβοι από ηλεκτρονικό παιχνίδι.

Ο μπαμπάς θα τους αποδεκατίσει όλους.

Θα τους φάει, χα χα χα. Πάρτον κάτω κι αυτόν. Δες αγόρι μου, πως παίζουνε.

Ξαφνικά ακούγονται πυροβολισμοί στην οθόνη. Μια βόμβα εκρήγνυται.

Ο Ζοζέφ κάτι παθαίνει. Η στάση του αλλάζει. Πέρφτει στο πάτωμα σαν να κινδυνεύει.

Κάτω, πέσε κάτω. Μας ρίχνουν. Βάλανε μπρος τα μεγάλα μέσα τώρα.

Νομίζουν ότι, θα μας κόψουν τ' αρχίδια, οι άθλιοι. Βόμβα θέλετε, φωτιά θα λάβετε.

Σέρνεται στο πάτωμα. Κρύβεται πίσω από τα έπιπλα.

Τώρα θα δείτε τι σημαίνει επίθεση. Ακολούθησε με και δως μου κάλυψη.

Σέρνεται από δωμάτιο σε δωμάτιο. Μιλάει σε έναν φανταστικό άγνωστο στρατιώτη από το

αντίθετο στρατόπεδο.

Σφαίρες θα φας. Θα σου χώσω την κάνη στο στόμα να την γλύψεις καλά. Γλύψτην, σου λέω.

Πάρτε, τις σφαίρες μου. Κατάπιε τις τώρα. Θα σε ξεκοιλιάσω.

Να δω τα άντερα σου να σέρνονται στο χώμα, παλιοφάτσα. Πως τόλμησες, πως τόλμησες...

Βάλτε, είσαι πίσω μου;

Αρχίζει να πετάει στο πάτωμα αντικείμενα που βρίσκονται στο καθιστικό, βάζα, μπουκάλια, γλάστρες. Σέρνεται ανάμεσα στα έπιπλα. Φωνάζει στον Ρέι στην κουζίνα.

Στρατιώτη, κάλυψε μου τα νώτα. Πρόσεχε φτάνουν κι άλλοι. Δεξιά. Από κει τους ακούω.

Απευθύνεται στον εχθρό.

Ριζατε στον κολλητό μου, ρε σεις; Του ριζατε εν ψυχρώ;

Δίπλα του ήμουνα, που πήγατε να τον φάτε. Πνίγηκα στο αίμα του. Θα σας ξεκολλήσω τα μάτια

από κρανίο με τα δάχτυλα.

Είναι εκτός εαυτού. Ο Ρέι ακούγεται να κλαίει στο σκοτάδι. Απευθύνεται στον Ρέι τώρα.

Εγκαταλείπεις στρατιώτη το πεδίο της μάχης; Εγκαταλείπεις τον ανώτερο σου αυτή την ώρα;

Προδότη! Στρατιώτη, θα σε στείλω στρατοδικείο. Δεν έχουν θέση οι προδότες εδώ πέρα.

Οι χέστες αυτού του κόσμου. Κι εσύ είσαι ένας απ' αυτούς. Σε καταδικάζω σε θάνατο.

Ακούγεται η κραυγή του παιδιού.

Ξαφνικά μπαίνει η μητέρα του Ζοζέφ. Κρατάει ένα κέικ.

ΜΗΤΕΡΑ

Ζεφ, γιατί κάθεστε στο σκοτάδι; Η πόρτα ήταν ανοιχτή/

Ανοίγει το φως, τον βλέπει στο πάτωμα. Κοιτάει γύρω της την ακαταστασία.

Τι έπαθες; Χτύπησες;

Τον βοηθάει να σηκωθεί!

Το παιδί;

Τρέχει στην κουζίνα. Την ακούμε να μιλάει στον Ρέι.

Παναγιά μου, τι σας έκαναν; Την αστυνομία. Θα σε λύσω αγόρι μου. Θα σε λύσω, περίμενε.

ZOZEΦ

Όλα καλά. Όλα καλά, μάνα. Παίζαμε με τον Ρέι.

ΜΗΤΕΡΑ

Τι παιχνίδι είναι αυτό;

ZOZEΦ

PlayStation/

ΜΗΤΕΡΑ

Δεμένο στη καρέκλα τον βρήκα. Λέγε τι έγινε;

ZOZEΦ

/Επίθεση. Εισβολή, παίζαμε.

ΜΗΤΕΡΑ

Το παιδί έκλαιγε. Τρόμαξα.

ZOZEΦ

Όλα καλά, σου λέω. Ρέι, που κρύφτηκες;

Στη μητέρα του.

Κόψε τώρα από το κέικ που έφερες. Πεινάμε. Ε, Ρέι;

Γυρνάει προς την κουζίνα που ήταν δεμένο το παιδί. Η εξώπορτα είναι ανοιχτή. Το παιδί έχει φύγει.

Σκηνή 7

Στο γραφείο της Victoria, στην εφημερίδα. Μπαίνει ο Βάλτερ.

VICTORIA

Καλώς όρισε, Βάλτερ. Χαίρομαι που σε γνωρίζω.

ΒΑΛΤΕΡ

Καλώς σε βρήκα. Ε...μόλις μπήκα, άκουσα τυχαία την παρουσίαση του άρθρου σου. Ουάου!

Ο Ζεφ έχει σπουδαία γυναίκα.

VICTORIA

Α, ναι. Το άκουσες. Το άρθρο. Για την ευθύνη της εξουσίας, απέναντι στο λαό.

Στον πόλεμο αναφέρεται.

ΒΑΛΤΕΡ

Και το άλλο. Πως το έπες το άλλο;

«Αξιζει να κυνηγήσουμε το όνειρο της πατρίδας, της ελευθερίας και της δικαιοσύνης».

Αυτό μ' άρεσε περισσότερο. Το όνειρο ΜΑΣ: το δικό μου και του Ζεφ.

Είναι σαν να σε ξέρω από παλιά.

VICTORIA

Αλήθεια;

ΒΑΛΤΕΡ

Με τόσα που μου έχει πει για σένα. Με μια διαφορά.

VICTORIA

Ποια;

ΒΑΛΤΕΡ

Είσαι ακόμα πιο όμορφη στην πραγματικότητα. Κι από τις διηγήσεις του κι από τις φωτογραφίες.

VICTORIA

Σου έδειξε φωτογραφίες μου;

ΒΑΛΤΕΡ

Πολλές φορές. Στο κινητό του. Δικές σου και του Ρέι. Θυμάμαι ιδιαίτερα μία. Φορούσες ένα

βυσσινί φουστάνι.

VICTORIA

Α, εκείνη.

ΒΑΛΤΕΡ

Σε φέρνω σε αμηχανία;

VICTORIA

Μάλλον, δεν φανταζόμουν πως... *(αλλάζοντας κουβέντα)*.

Σ' ευχαριστώ που ήρθες.

Ο Ζόζεφ χρειάζεται βοήθεια, Βάλτερ.

ΒΑΛΤΕΡ

Πως τα πάει;

VICTORIA

Καθόλου καλά. Στο είπα και στο τηλέφωνο.

ΒΑΛΤΕΡ

Οι ψυχοθεραπείες; Δεν βοηθάνε;

VICTORIA

Όχι. Τα ψυχωτικά επεισόδια επανέρχονται.

ΒΑΛΤΕΡ

Ακολουθεί κάποια αγωγή; Παίρνει χάπια;

VICTORIA

Παίρνει.

Περισσότερο τον αποσυντονίζουν παρά τον ηρεμούν. Τρέμω να γυρίσω σπίτι.

Είναι και ο μικρός.

ΒΑΛΤΕΡ

Πως τα πάνε με το μικρό;

VICTORIA

Έχει αρχίσει να φοβάται τον πατέρα του.

ΒΑΛΤΕΡ

Έψαξε για δουλειά;

VICTORIA

Πήγε σε 5-6 συνεντεύξεις. Ξεκίνησε να δουλεύει σε ένα βενζινάδικο. Τα παράτησε μετά από δύο

εβδομάδες.

ΒΑΛΤΕΡ

Γιατί; Τι έγινε;

VICTORIA

Δεν αντέχει το μαρσάρισμα των αυτοκινήτων, λέει. Εγώ άλλο κατάλαβα.

ΒΑΛΤΕΡ

Τι, δηλαδή;

VICTORIA

Συνέβη κάποιο γεγονός με ένα πελάτη. Μίλησε απότομα στο Ζεφ, την ώρα που εκείνος του επέστρεφε τα ρέστα. Ο Ζεφ αντέδρασε άσχημα. «Είσαι δειλός», του φώναξε. «Δεν φέρονται έτσι

οι άντρες. Έλα, αν φοράς παντελόνια, να μετρηθούμε.

Που ήσουν εσύ, όταν εγώ πολεμούσα για την ασφάλεια των παιδιών σου».

Το αφεντικό τον απέλυσε.

ΒΑΛΤΕΡ

Ξέρω πως νιώθει. Οι εικόνες εισβάλλουν στο μυαλό του και τον διαλύουν. Του πληγώνουν το

σώμα.

VICTORIA

Στη δεύτερη δουλειά που έπιασε, καθάριζε πισίνες.

Πολύ ήσυχο περιβάλλον, στον κήπο της βίλας. Μόνος, με τις μηχανές του.

Μάζευε τα φύλλα από το νερό. Ανενόχλητος. Όλα κυλούσαν ήρεμα. Ώσπου ένα πρωί νομίζει πως

βλέπει ένα σώμα να επιπλέει πάνω στο νερό. Βουτάει μέσα να το τραβήξει.

Το νερό αλλάζει χρώμα.

Γίνεται αίμα. Νομίζει πως κολυμπάει γρήγορα, μα νιώθει να βυθίζεται. Νομίζει πως του κόβεται ο αέρας. Ασφυκτιά.

ΒΑΛΤΕΡ

Ξέρω πως αισθάνεται. Σαν να είμαι στο κεφάλι του μέσα. Ο κόσμος είναι ένα άγριο μέρος για τον Ζεφ.

VICTORIA

Δεν νιώθει ασφαλής μαζί μας πια. Ούτε εγώ. Να ζω στο σπίτι μας, μαζί του.

Μοιάζει να έχει χαθεί στις σπηλιές του μυαλού του. Σε εκείνα που έζησε.

Ούτε ο Ρέι. Αν έμενες για λίγο καιρό κοντά μας;

ΒΑΛΤΕΡ

Το παρελθόν δεν υπάρχει, αν δεν το θυμόμαστε.

VICTORIA

Προσπαθώ να ισορροπώ τα πράγματα μόνη μου. Μάταια.

Χάνω σιγά-σιγά το μυαλό μου.

ΒΑΛΤΕΡ

Ο κόσμος είναι ένα άγριο μέρος. Ο Ζεφ κινδυνεύει μέσα σ' αυτόν.

VICTORIA

Από ποιον κινδυνεύει;

ΒΑΛΤΕΡ

Από εσάς. Όλους. Τώρα εσείς είστε οι εχθροί του.

VICTORIA

Έτσι νομίζεις;

ΒΑΛΤΕΡ

Ποια είναι η θέση του ανάμεσα σας; Αφότου επέστρεψε. Πες μου;

VICTORIA

Τι εννοείς;

ΒΑΛΤΕΡ

Στο περιθώριο. Με όλα τα αποβράσματα της κοινωνίας.

VICTORIA

Τι λες Βάλτερ;

ΒΑΛΤΕΡ

Στο περιθώριο. Τον βάλσατε να δουλεύει μαζί με όλα τα σκουπίδια, όταν γύρισε.

Δες πόσες εγκληματικές φυσιογνωμίες μπαίνουν σαν πρόσφυγες στην χώρα.

Στο βενζινάδικο. Κι αυτοί εκεί πιάνουν δουλειά.

Σαν τον Ζεφ. Με κάτι ψίχουλα το μήνα. Σαν τον Ζεφ, που πολέμησε.

Του πετάξατε ένα επίδομα για ξεροκόμματο.

Που έβαλε μπροστά το σώμα του, εκεί κάτω.

Για όλους. Για σένα, Victoria. Εσύ τι έκανες για εκείνον;

Έγραφες άρθρα στην εφημερίδα για το προσφυγικό; Για το εμπόριο όπλων;

VICTORIA

Ναι, γι αυτά έγραφα. Και λοιπόν; Η γλώσσα είναι το δικό μου όπλο.

Γιατί πράγμα με κατηγορείς; Μόνος του το αποφάσισε. Και τώρα/

ΒΑΛΤΕΡ

/Τώρα ζεις με ένα ανθρώπινο θραύσμα. Με ένα χαλασμένο μυαλό.

Τον καταδικάσατε σε μια ζωή ανέντιμη. Αναξιόπιστη. Κανείς δεν τον σέβεται. Κανείς δεν τον

υπολογίζει. Εσύ. Οι άλλοι. Ο γιος του.

Όλα για εκείνον πια είναι πόνος. Απ' αυτό υποφέρει ο Ζεφ.

VICTORIA

Το παρελθόν βγαίνει μπροστά μας, Βάλτερ. Δεν σβήνεται, όπως λες εσύ. Για κανέναν.

Δεν είναι μαυροπίνακας.

Οι μνήμες είναι που καταδιώκουν το φίλο σου.

Κοιτάει το μαύρο του πηγαδιού και βιάζεται να βρεθεί στον πάτο.

ΒΑΛΤΕΡ

Θα περάσω αύριο απ' το σπίτι να τον δω. Αντίο, Victoria.

VICTORIA

Αντίο.

Σκηνή 8

Στο καθιστικό, στο σπίτι του Ζοζέφ. Ο Ζοζέφ έχει μπροστά του την σιδερώστρα και ένα σίδερο.

Σε μια καρέκλα σιδερωμένα στρατιωτικά ρούχα, παντελόνι, πουκάμισο, πανωφόρι.

Μπαίνει ο Βάλτερ.

ΒΑΛΤΕΡ

Μη μου πεις ότι έπιασες πάλι το σίδερο;

ΖΟΖΕΦ

Ναι, σιδερώνω το σεντόνι πάνω στο στρώμα. Όπως τότε στο στρατόπεδο.

Δεν αντέχω να βλέπω ούτε μια τσαλακωματιά στο σεντόνι. Με αγχώνει, πως το λένε.

Δεν μπορώ.

Νομίζω ότι θα περάσει αυτός για επιθεώρηση.

ΒΑΛΤΕΡ

Ναι, ρε συ. Κι εγώ τα ίδια. Φαντάσου, εμένα μου τη δίνει που δεν έχουν τσάκιση όλα τα ρούχα.

Φτιάχνω τσάκιση με το σίδερο και στα αθλητικά αιόμα.

ΖΟΖΕΦ

Καλά, δε μιλάμε για τα πουκάμισα, φίλε. Φρικάρω με τ'ασιδέρωτα πουκάμισα.

Αγχώνομαι μ' αυτό το χάος: μέσα κι έξω από το σπίτι.

Ποιος νομίζεις ότι καθαρίζει εδώ μέσα;

Εγώ. Αυτή η αταξία που επικρατεί παντού, με τρελλαίνει. Το παιδί μου, ζει μέσα σ'αυτό το παραλήρημα.

ΒΑΛΤΕΡ

Ο καθέννας κάνει ότι του γουστάρει, ρε συ.

ΖΟΖΕΦ

Ευθυνόφοβοι όλοι. Για την πάρτη τους. Τι πάει να πει ομάδα, σύνδεσμος, κάλυψη, τοίχος πίσω

σου; Κανείς δεν έχει ιδέα.

Γι' αυτό πάνε τα πράγματα από το κακό στο χειρότερο.

ΒΑΛΤΕΡ

Οικονομική κρίση, σου λέει, ύστερα.

Γκρεμίζουν πρώτα τα σύνορα. Μπαίνουν μέσα όλοι αυτοί, από παντού, σαν τους αρουραίους.

Οι φράχτες γέμισαν τρύπες, νερά και βατράχια. Αυτοί, που για να τους συγκρατήσουμε,

βάλαμε ανάχωμα το σώμα μας, εκεί κάτω. Έφτασαν τώρα, όλοι εδώ. Κυκλοφορούν ελεύθεροι.

Ανάμεσά μας.

ΖΟΖΕΦ

Όλοι, ρε συ.

ΒΑΛΤΕΡ

Σκάβουν λαγούμια. Μαζεύουν τα αδέσποτα απ τους δρόμους και τα ψήνουν στο γκριλ.

ΖΟΖΕΦ

Ποιος παίρνει τώρα το επίδομα; Μήπως εσύ και εγώ;

ΒΑΛΤΕΡ

Όχι, βέβαια.

ΖΟΖΕΦ

Το ιρανό προζόνι το παίρνει.

ΒΑΛΤΕΡ

Ο αφγανός εγκληματίας το παίρνει. Εμάς, μας γάμησαν για τα καλά.

Να δεις, που θα μας ζητήσουν και τα ρέστα στο τέλος.

ΖΟΖΕΦ

«Στον σβέρκο!» *Παριστάνει το λοχαγό με στρατιωτικό πρόσταγμα.*

«Χαμηλά! Όπλο πάνω απ το κεφάλι!»

ΒΑΛΤΕΡ

«Καμουφλάζ!» Δώστου να σέρνεσαι μες τη νύχτα στις λακκούβες με τα βρωμόνερα.

ΖΟΖΕΦ

«Καρναβάλι!» Μέχρι τη μέση στη λάσπη κι αυτός πρόσταζε «Καρναβάλι!»

ΒΑΛΤΕΡ

Που το θυμήθηκες, ρε συ αυτό;

ΖΟΖΕΦ

Δεν μπορώ να ξεχάσω. Να μπορούσα, έστω για μια στιγμή, να ζήσω στο παρόν.

ΒΑΛΤΕΡ

Είχε φάση όμως ο/

ΖΟΖΕΦ

Τουργιέφ...έτσι τον φωνάζαμε.

ΒΑΛΤΕΡ

Ωραίο παιχνίδι, το «καρναβάλι», ε;

ΖΟΖΕΦ

Κομάντο

«Στολή παρέλασης!»

Ο Βάλτερ παίρνει το πανωφόρι από τα ρούχα της καρέκλας και το φοράει.

ΒΑΛΤΕΡ

«Στολή υπηρεσίας!»

Τώρα παίρνει ο Ζοζέφ το παντελόνι από τα ρούχα της καρέκλας και το φοράει.

ΖΟΖΕΦ

Κομάντο

«Καμουφλάζ!»

Ο Βάλτερ γδύνεται και φοράει κι αυτός το στρατιωτικό παντελόνι. Φωνάζει.

ΒΑΛΤΕΡ

«Σιδέρωμα!»

ΖΟΖΕΦ

Σταμάτα, σταμάτα.

Ο Βάλτερ συνεχίζει να φωνάζει όλο και πιο δυνατά το ένα κομάντο μετά το άλλο.

ΒΑΛΤΕΡ

«Γενική καθαριότητα! Έλεγχος στα sprint σε μισή ώρα!»

ΖΟΖΕΦ

Δεν προλαβαίνω. Είμαι μες τη λάσπη. Δεν θα προφτάσω.

ΒΑΛΤΕΡ

Θα σε καθαρίσω εγώ, bro, μην στενοχωριέσαι.

Τον αγκαλιάζει. Προσπαθεί να τον ησυχάσει.

Κάτι αλλάζει ξαφνικά στην όψη του Ζοζέφ. Μιλάει με αλλοιωμένη φωνή, σαν να βρίσκεται αλλού.

ΖΟΖΕΦ

Μπαίνουμε νικητές στην πόλη. Καλώ βάση, καλώ βάση: Επικεφαλής του τέταρτου τάγματος.

Επιχείρηση ελεύθερη πτώση.

Αποδεικαίσαμε την αντίπαλη διμοιρία.

Προχωράμε στον άδειο δρόμο, οι κάτοικοι πουθενά. Έχουν κρυφτεί στα σπίτια τους.

Δεξιά και αριστερά από το δρόμο έχουν σκάψει παραχώματα.

Με τα κυάλια, κάμποσα μέτρα μετά την στροφή βλέπω το κτήριο. Ψηλό, έξι όροφοι τουλάχιστον.

Άνασυντάσσω τους στρατιώτες μου. Διατάζω την ανατίναξη. Επιχείρηση ελεύθερη πτώση.

Το κυκλώνουμε. Πλησιάζω πρώτος. Ρίχνω την πρώτη, την δεύτερη. Έκρηξη.

Απομακρυνθείτε! Απομακρυνθείτε! Βάλτερ, είσαι πίσω μου; Βάλτερ, τι είναι αυτό;

Από τα παράθυρα εκσφενδονίζονται πάνω μας σώματα.

Φλεγόμενα σώματα παιδιών. Τα χέρια τους, τα πόδια, τα κεφάλια τους.

Καμμένα. Αδύνατον. Αδύνατον. Η μυρωδιά καμένης σάρκας απλώνεται παντού.

Ήταν μαζεμένα εκεί μέσα. Όλα νεκρά. Δεν το ξέρα, δεν το ξέρα. Πως να το ξέρω;

Στοπ. Στοπ. Στοπ.

Ουρλιάζω « Οπισθοχώρηση. Οπισθοχώρηση».

Οπισθοχωρούμε στο δάσος.

Τρέχω γρήγορα μέσα στα δέντρα. Η μυρωδιά έχει κολλήσει πάνω μου. Τυφλός από τις εικόνες των

καμένων κορμιών.

Την βλέπω μπροστά μου. Τρέχει να ξεφύγει. Πιάνεται στα κλαδιά. Την προφταίνω. Την σηκώνω

στον αέρα. Γιατί αντιστέκεται; Δεν θέλω να της κάνω κακό. Να της εξηγήσω θέλω.

Παλεύουμε, πέφτουμε στο χώμα.

Ο Βάλτερ σφίγγει τον Ζοζέφ στην αγκαλιά του, προσπαθώντας να τον ηρεμήσει.

Μπαίνει η Victoria, αντικρίζει το σύμπλεγμα των δύο αντρών. Ακούει αυτά που λέει ο Ζοζέφ, χωρίς να καταλαβαίνει τι συμβαίνει.

«Σκότωσα τα παιδιά», λέω. «Γα σκότωσα όλα κατά λάθος. Ήταν κρυμμένα στο κτίριο.

Δεν το ξερα, δεν το ξερα». Τα χέρια της είναι ζεστά.

Τα φώτα χαμηλώνουν.

Σκηνή 9

ΒΑΛΤΕΡ

Όλα καλά. Ησύχασε τώρα. Τι είναι όλα αυτά τα χάπια;

VICTORIA

Φρίκαρα...έτσι που τον είδα...,δεν ξέρω ποια παίρνει το πρωί, ποια το βράδι. Τα έφερα όλα να

τα δεις κι εσύ, να μου πεις.

Ο Βάλτερ περιεργάζεται ένα-ένα τα κουτιά.

ΒΑΛΤΕΡ

Activa, Cymbalta, Depakota, Vicodin.

Τα κάνει πέρα με το χέρι του.

ΒΑΛΤΕΡ

Δεν θα τα ξαναχρειαστεί αυτά πια. Του έδωσα εγώ ότι χρειαζόταν.

VICTORIA

Τι του έδωσες;

ΒΑΛΤΕΡ

Από τα δικά μου. Τα είχα φέρει μαζί μου.

VICTORIA

Είναι εκείνα/

ΒΑΛΤΕΡ

/Ναι, αυτά.

Που διώχνουν τις σκιές από τα μάτια. Που σβήνουν απ'τη μνήμη, όσα δεν μπορείς να αντέξεις.

Σε λίγες μέρες, θα έχει εντελώς ξεχάσει, ότι τον πονάει. Αυτά με έσωσαν και μένα.

Τώρα θα σώσουν τον αγαπημένο μας.

VICTORIA

Έτσι, χωρίς συνταγή γιατρού;

ΒΑΛΤΕΡ

Ναι, χωρίς. Πες μου, εγώ πώς σου φαίνομαι, Victoria;

VICTORIA

Τι εννοείς;

ΒΑΛΤΕΡ

Σου κάνω για ψυχάκιας; Καταθλιπτικός; Ανισόρροπος, μήπως;

VICTORIA

Όχι, όχι καθόλου. Γιατί το λες;

Βγάζει από την τσέπη του το κουτί με τα χάπια. Της γεμίζει το ποτήρι με νερό.

ΒΑΛΤΕΡ

Πιέστο. Θα σου κάνει καλό.

VICTORIA

Εμένα; Όχι. Έχω...άλλα θέματα υγείας εγώ. Δεν μπορώ... έτσι.

Ο Βάλτερ επιμένει να κρατάει το χάπι στην χούφτα του.

VICTORIA

Βάλτερ, αυτά που έλεγε προηγουμένως για την ανατίναξη/

ΒΑΛΤΕΡ

Ναι;

VICTORIA

Για τη γυναίκα που κυνήγησε στο δάσος; Ήταν... ήταν της φαντασίας του;

ΒΑΛΤΕΡ

Έλα, πιέστο. Κι εσύ άνω κάτω είσαι.

Με αυτό θα μπουν όλα σε τάξη μέσα στο κεφάλι σου.

VICTORIA

Απάντησε μου, σε αυτό που σε ρώτησα.

ΒΑΛΤΕΡ

Μη στρέφεις πίσω το βλέμμα, Victoria. Προχώρα επιτέλους τη ζωή σου! Τι σκαλίζεις συνεχώς

τα περασμένα; Ότι έγινε, έγινε.

Η Victoria πετάγεται όρθια θυμωμένη.

VICTORIA

Γιατί δεν απαντάς;

Ο Βάλτερ την κοιτάζει απλανώς. Η Victoria βγαίνει από το δωμάτιο.

Σκηνή 10

Άλλη μέρα. Στο δωμάτιο που βρίσκεται η Victoria, μπαίνει η μητέρα και ο πατέρας του Ζοζέφ.

ΜΗΤΕΡΑ

Καλέ, τι ωραία λουλούδια; Τι τριαντάφυλλα είναι αυτά; Μοσχοβολάνε όλα εδώ μέσα.

Άνθισε κι η γλυτσινιά. Απ'τον κήπο με ακολουθεί το άρωμα της.

VICTORIA

Ναι, είδες; Ο Ζοζέφ τα κλάδεψε την περασμένη βδομάδα και τώρα γέμισαν λουλούδια.

Μου κόψε τα τριαντάφυλλα να στολίσω, λέει, τα βάζα.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Απ'το τανις στο κλαδευτήρι/

ΜΗΤΕΡΑ

Μπράβο, μπράβο. Χαίρομαι που σας βρίσκω καλά. Τους δυο σας.

VICTORIA

Έχουμε γεμίσει ζουζούνια, όμως. Τριγυρίζουν στα άνθη. Και πουλιά. Χαλασμός γίνεται.

Όλα τα ζώφια του κόσμου συνωστίζονται σ' αυτό τον κήπο. Το βράδυ, στριφογυρίζω άυπνη

απ' το θόρυβο. Ζουζούνια και πουλιά, χορωδία όλα μαζί.

ΠΑΤΕΡΑΣ

/κι'απ το όπλο το μποστάνι. Αυτό θα πει καριέρα! (ειρωνικά).

ΜΗΤΕΡΑ

Σφύζει από ζωή το σπίτι σας πάλι. Δόξα τω Θεώ.

ΠΑΤΕΡΑΣ

Εγώ θα βγω λίγο έξω, να πάρω αέρα.

VICTORIA

Πώς αλλάζουν τόσο γρήγορα τα πράγματα; Δεν είναι να εμπιστευέσαι καμιά κατάσταση.

Δεν θα κρατήσει για πολύ. Ούτε καλή, ούτε κακή. Ξαφνικά του ήρθε να κάνουμε grill πάρτι.

ΜΗΤΕΡΑ

Αχ, τι ωραία! Εγώ πολύ το χαιρομαι.

VICTORIA

Ήθελε να καλέσει τους παλιούς του φίλους. Να πιούνε μύρα και να καπνίσουν μαύρο.

Πιωμένοι κι αγκαλιασμένοι θα κοιτάμε τα αστέρια, ενώ θα μας πνίγει η τσίκνα *(ειρωνικά)*.

Ας κάνουμε grill πάρτι λοιπόν!

ΜΗΤΕΡΑ

Ξαναβρήκε τον παλιό του εαυτό, το παιδί μου.

VICTORIA

Ναι, όλο φούρια είναι σήμερα. Ο Βάλτερ τρέχει κι αυτός πάνω κάτω.

Τον Ζοζέφ, τον απασχολεί πολύ το θέμα των λουκάνικων:

Αν θα τους φτάσουν; Χοιρινά ή μοσχαρίσια; Αν η τεχνική του ψησίματος τάδε είναι η κατάλληλη

για το λουκάνικο δείνα;

ΜΗΤΕΡΑ

Μικρός που ήταν, αυτός αναλάμβανε τα ψησίματα στις σχολικές εκδηλώσεις.

VICTORIA

Συζητάνε έξω τώρα, πως θα ψήσουν τις μπριζόλες και τα μπονφιλέ.

Γ' αυτό μ' αρέσει, γιατί ασχολείται με σοβαρά προβλήματα *(ειρωνικά)*.

Με διασκεδάζει. Όλο χαμόγελα είναι. Γέλια και αστείακια.

ΜΗΤΕΡΑ

Ο Ζοζέφ είναι θετικός άνθρωπος.

VICTORIA

Στα ξαφνικά, η ζωή έγινε γι'αυτόν ένα λιβάδι.

Προχωράει στα χορτάρια πεταχτός και μαζεύει τα λουλούδια που του κάνουν *(ειρωνικά)*.

Μες την θετικότητα.

ΜΗΤΕΡΑ

Όπως τον περιγράφεις είναι, ο γιος μου.

VICTORIA

Ακόμα κι εκείνες τις μέρες που τον βασάνιζαν οι κρίσεις, εγώ με τα νεύρα σπασμένα, έβρισκε κάτι

καλό να αποκομίσει από την όλη κατάσταση.

ΜΗΤΕΡΑ

Αλήθεια; Πόσο χαιρομαι!

VICTORIA

«Σταμάτα να τα βλέπεις όλα μαύρα», λέει. «Άνοιξε τα μάτια σου. Έχουμε τη ζωή μπροστά μας».

Δες τον τώρα! Πίσω από τα μαύρα του γυαλιά, για να μην τον στραβώνει ο ήλιος και να μην του

πετάγονται σπίθες στα μάτια, γυρίζει τις μπριζόλες. Λυτρωμένος.

ΜΗΤΕΡΑ

Αχ, μπράβο, το αγόρι μου.

VICTORIA

Τέλειωσαν οι κακές μέρες. Τις ξέχασε ήδη.

ΜΗΤΕΡΑ

Πάει, πέρασε κι αυτό.

VICTORIA

Τον χαζεύω από μακριά. Στον κήπο. Τη χαρά του. Κήπος αυτός, κάρβουνο εγώ.

Σκηνή 11

Μπαίνει ο Ζοζέφ.

ΒΑΛΤΕΡ

Εύπνησες, bro. Πως κοιμήθηκες;

ΖΟΖΕΦ

Σαν αγγελούδι. Με πήρε αμέσως, μόλις το κεφάλι μου άγγιξε το στρώμα.

ΒΑΛΤΕΡ

Αυτό είναι. Έτσι πρέπει.

ΖΟΖΕΦ

Καφέ έχεις πει;

ΒΑΛΤΕΡ

Έχω πει. Σηκώθηκα νωρίς. Σκεφτόμουνα.

ΖΟΖΕΦ

Τι σκεφτόσουνα;

ΒΑΛΤΕΡ

Να τώρα, λέω σιγά-σιγά να τα μαζεύω.

ΖΟΖΕΦ

Θες να φύγεις; Που να πας;

ΒΑΛΤΕΡ

Έλαβα θετική απάντηση. Τους είχα γράψει πριν λίγες μέρες.

ΖΟΖΕΦ

Ένα λεπτό. Από ποιους πήρες απάντηση;

ΒΑΛΤΕΡ

Από το τάγμα, bro. Το τάγμα μας. Θα γυρίσω πίσω. Εκεί είναι το σπίτι μου.

ΖΟΖΕΦ

Σοβαρά μιλάς τώρα;

ΒΑΛΤΕΡ

Ναι, bro. Μας χρειάζονται εκεί κάτω. Δεν είμαστε χέστες εμείς.

Δεν είμαστε οι οικογενειάρχες του grill πάρτι.

Ζούμε για τη δράση. Την αδρεναλίνη. Χρειαζόμαστε τον ιδρώτα, την πάλη σώμα με σώμα.

Το στόχο. Το αίμα. Το γκρέμισμα.

Εσύ...για σένα...τα πράγματα μετράνε βέβαια αλλιώς. Έχεις γυναίκα. Παιδί... Δεν ξέρω.

ΖΟΖΕΦ

Δεν μου 'χε περάσει απ' το μυαλό, ομολογώ.

ΒΑΛΤΕΡ

Ανάρρωσες τελείως. Είσαι άριστα... θα μπορούσες...θα μπορούσες...να γυρίσεις μαζί μου.

Αν ήθελες. Εγώ, για μένα, ξέρω τον προορισμό μου. Από τότε που το 'σκασα από το καϊνι του

πατέρα μου, τον ξέρω.

ΖΟΖΕΦ

Δε μου το είχες πει. Είχε καϊνι και ο πατέρας σου;

ΒΑΛΤΕΡ

Ναι, ξύλινο σιαρί. Στην ιχθυόσκαλα έριχνε άγκυρα, όταν δεν έβγαινε για ψάρι. Εκεί ζούσαμε.

Οι δυο μας. Μέρα-νύχτα καθαρίζαμε και ξεδιαλέγαμε το ψάρι. Βρωμούσα ψαρίλα, όσο κι αν

τριβόμουνα με νερό και σαπούνι. Σάπιο ψάρι ο ιδρώτας, τα μαλλιά, τα νύχια, σάπιο ψάρι ο

λαιμός μου. Βρωμοκοπούσα ολόκληρος. Ο γέρος έβαζε μπουγάδα μια φορά τη βδομάδα.

Άπλωνε τα ρούχα στα σκοινιά που έδενε από την κουπαστή ως την εξωλέμβια.

Φυσούσε ο αέρας και του τα έπαιρνε. Τα ρίχνε στο νερό. Τα ξανάπλενε φτου κι απ' την αρχή.

Ενώ η βρώμα κολλούσε στο πετσί μας. Δε μ' άφηνε να κατέβω κάτω στην προβλήτα.

Στο λιμάνι. Ούτε τη νύχτα, ούτε τη μέρα.

ZOZEΦ

Γιατί δε σ' άφηνε;

ΒΑΛΤΕΡ

Εξαιτίας εκείνων των ανθρώπων. Τη νύχτα μαζευόντουσαν στην αποβάθρα.

Στο doc του λιμανιού. Κάπνιζαν χόρτο. Έπιναν. Κατάστρωναν σχέδια. « Η συμμορία».

«Χαμένα κορμιά», τους έλεγε. «Εκεί θα καταλήξεις, αν κατέβεις από το καΐκι», έλεγε.

ZOZEΦ

Κι εσύ τι έκανες ;

ΒΑΛΤΕΡ

Εγώ, εκεί ήθελα να πάω. Σ' αυτούς. Ένα βράδυ, είχε πέσει για ύπνο, ψόφιος από την κούραση,

την κοπάνησα. Πήδηξα στο νερό, κολύμπησα μέχρι τα βράχια και βγήκα πάνω από την

ιχθυόσκαλα. Έβλεπα, είχε φεγγάρι. Πήγα και τους βρήκα. «Πάρτε με μαζί σας», τους λέω

ZOZEΦ

Και τι έγινε; Σε πήρα;

ΒΑΛΤΕΡ

Βάλανε τα γέλια. «Τι ξέρεις να κάνεις», με ρωτάει ο αρχηγός;» «Ψαρεύω, καθαρίζω ψάρια, πιάνω

χταπόδια με γαλαζόπετρα», λέω.

«Λοιπόν θα κάνεις το σκυλί», απαντάει αυτός.

Μου φορέσαν ένα λουρί, έτσι για πλάγια, στην αρχή. Μετά μπήκα στην εκπαίδευση.

ΖΟΖΕΦ

Τι είδους εκπαίδευση;

Ο Βάλτερ κάνει τη φωνή του σκύλου.

ΣΚΥΛΙ

Μου πετάνε ένα κομμάτι κρέας και το πιάνω στον αέρα.

Δεν θα μου ξεφύγει, το ξέρω. Τον έχω. Στους 10 έχω τους εννιά, είμαι φυσικό ταλέντο.

Γι' αυτό δεν με πήρατε;

Ο αρχηγός μου τριβεί μια μάλλινη φανέλα στην μουσούδα.

Ρουφάω την ξένη μυρωδιά και φτερνίζομαι.

Πετάγομαι σφαίρα μπροστά.

Οι άλλοι πίσω μου αγωνίζονται να με προφτάσουν μέσα στο σκιοτάδι.

Η οσμή του με τρελαίνει, σέρνεται στο χώμα, πάνω στις πέτρες.

Πιο γρήγορα, κάντε πιο γρήγορα μη χάσω τα χνάρια του, φεύγει μέσα στα κλαριά!

Όπου και να πας, θα σε ζετρουπώσω. Η οσμή του με τρελαίνει.

Οσμή από ιδρώτα και καυτή πιπεριά.

Οσμή από ξηραμένο πετσί, κάρυ και σπασμένα κόκαλα.

Ξαφνικά τον εντοπίζω. Κοιτώνω.

Τον ακούω που κάνει προσπάθειες να αναπνεύσει/να ανασάνει.

Έχει λαχανιάσει από το τρέξιμο, δεν κινείται.

Στον ουρανό μου ανεβαίνει η λαχτάρα που νιώθω πριν το δάγκωμα.

Το σάλιο τρέχει ανάμεσα στα δόντια μου κάτω στο χώμα. Οσμή από αίμα.

Αίμα αλλιώτικο, σάπιο. Γρυλιζω με ανακιούφιση και στοχεύω τον σβέριο του.

Ορμάω και μπήγω τα δόντια μου.

ZOZEΦ

Τέτοιος σκύλος ήσουν, δηλαδή;

ΒΑΛΤΕΡ

Τέτοιος, ναι. Μετά πήρα το αρχηγιλί. Τα νοσταλγώ, εκείνα τα χρόνια.

Ήμουν μεν παιδί, αλλά είχα κάπου ν' ανήκω. Είχα ένα σπίτι.

Ένα στόχο. Στόχο ζωής. Ελευθερία. Αξία. Κατάλαβες φίλε μου;

ZOZEΦ

Ναι, ...έτσι νομίζω δηλαδή.

ΒΑΛΤΕΡ

Τι λες; Θα έρθεις μαζί μου;

Σκηνή 12

VICTORIA

Θα μπορέσω άραγε να βγω απ' αυτή την αγωνία; Να φτάσω στις βάρκες, στη προβλήτα.

Στα χάχανα;

Προχωράω στο νερό, κρατώντας το φουστάνι σηκωμένο μέχρι τα γόνατα,
κοιτάζοντας τις διάφανες γαρίδες που μου τσιμπάνε τα δάχτυλα.

Κάτι μου φωνάζεις, όσο απομακρύνομαι. Δε σε ακούω.

Ούτε σε βλέπω. Με τυφλώνει ο ήλιος.

Ξέχασα τα γυαλιά μου στο κομοδίνο, δίπλα στο κρεβάτι, καθώς φεύγαμε.

Βιαζόσουν λες και μας είχε πάρει η ώρα.

Στη θάλασσα θα πηγαίναμε, ειδρομή, αλλά εσύ πάλι βιαζόσουν.

Είχες πρόγραμμα κάνει. Πρόγραμμα διασκέδασης, πρόγραμμα fitness,
πρόγραμμα αποχαιρετισμού. Μη χαθεί κανένα λεπτό. Χάθηκαν όλα τα λεπτά μαζί.

Όλος ο χρόνος. Χάθηκε η φωνή σου. Δεύτερος αποχαιρετισμός. Μισή καρδιά.

Να, μαζεύτηκαν και τα μπαρμπούνια τώρα γύρω απ'τα πόδια μου.

Γλιστράνε ανάμεσα τους και μου δαγκώνουν τις φτέρνες.

Με κοροϊδεύεις, που τρώμαζα με τα γαργαλητά των ψαριών.

Τι μου φωνάζεις από μακριά; Δε σε ακούω.

Βυθίστηκα για τα καλά στην άμμο.

Το νερό είναι ζεστό. Δεν το κουνάω από δω.

Πόσο με γαληνεύει η απαλή κίνηση όλων αυτών των ζωντανών οργανισμών, από κάτω μου.

Ησυχία. Βουβή η θάλασσα. Όλα σωπαινούν.

Μπες πιο βαθιά στο νερό, περπάτα πάνω στις πέτρες, λέει η φωνή. Φοβάσαι;
Την μοναξιά, πιο πολύ κι απ'το βυθό; Ξέφυγες, πάντα ξέφυγες.
Γι' αυτό δυσκολεύεσαι. Τώρα όμως; Βρίσκεσαι εδώ. Κολλημένη στην άμμο. Δεν κολυμπάς.
Δεν έχεις να πας πουθενά.
Στέκεσαι και κοιτάς τα ψάρια. Ανοιγοκλείνεις τα δάχτυλα. Προσπαθείς να τα πιάσεις με τα χέρια.
Θέλεις να μείνεις; Να γυρίσεις; Που όμως να γυρίσεις, κοριτσάκι; Προσευχήσου στους θεούς,
στον ουρανό, στις γαρίδες, μην παγώσεις για πάντα, μην ξενιτευτείς για τα καλά.
Αφήσου, επιτέλους. Στο νερό, να σε πάρει. Στο ρεύμα, να σε ανεβάσει επάνω.
Μη το σκέφτεσαι, σιγοντάρει η φωνή.
Είσαι δυνατή για να μείνεις.
Ποιος είναι αυτός;
Τον γνωρίζεις; Τον ήξερες κι από παλιά; Μπλεγμένος στο δίχτυ κι αυτός. Άστον.
Ας ξεμπλεχτεί μόνος του πια. Τόσος κόπος για να σπάσεις τα δίχτυα των άλλων;
Ο γιος σου; Ο Ρέι χρειάζεται έναν πατέρα. Όχι εσένα.
Κάνε τα βήματα σου, εσύ. Ένα-Δύο.
Αργά, χωρίς αναμονή.
Και μετά πέσε. Ρίξτο αυτό το σώμα πια, τόσο κουρασμένο. Άστο να επιπλεύσει μόνο του.
Είναι σοφό. Έμαθε να κολυμπάει στον πόνο, στο νερό δεν θα επιπλεύσει τώρα;
Τι κρατάς την καρδιά σου στο χέρι; Σπαρταράει κι εσύ την κρατάς σφιχτά, σαν ψάρι, μη σου
φύγει. Έλεγχος; Αυτό είναι το θέμα λοιπόν; Αφήσου επιτέλους, όλα καλά θα πάνε.
Τι σου συμβαίνει; Κόβεσαι στις πέτρες; Αυτό είναι το λιγότερο.

ΤΕΛΟΣ